

S:T MARY

Påsar att bära med stolthet

Ny sys de sista av alla 800 goodie bags till konferensen Bärande Lärande i höst. S:t Marys medarbetare känner stor stolthet över bedriften.

S:t Mary fick storbeställningen från Västerås stift i november och blir klara med en månads marginal.

Inne på S:t Marys verkstad i Lindesberg sitter Pernilla Gråberg, Najsja Vakiozadeh och Lena Klinga och trär snören i tygpåsar. Resultatet blir en liten, svart väska i samma utförande som skolbarnens gympapåsar brukar vara.

– Den ska få S:t Marys logga, förklarar Pernilla Gråberg, som är handledare på S:t Mary i Linde bergslags församling och den som har samordnat hela beställningen av tygpåsar.

FAKTA

S:t Mary

- S:t Mary är till sin kärna en metod (MARY) för att arbeta med arbetsträning och praktik för människor som av olika anledningar står utanför arbetsmarknaden.
- MARY står för Meningsfullhet, Arbetsgemenskap, Rehabilitering och Yrkesstolthet.
- Metoden bygger på en kristen människosyn och använder sig av vedertagna metoder och synsätt för att främja rehabilitering, egenmakt och personlig utveckling.

– Det har verkligen varit ett teamwork. Vi är tre församlingar, vi, Avesta-Krylbo och Piteå som har sytt påsar, förklarar Pernilla Gråberg.

– Det har varit roligt eftersom alla moment behövs. Vi som sytt här i Linde har jobbat tillsammans och växlat mellan olika delmoment i arbetet, säger Lena Klinga.

TILL EN början räknade de på hur lång tid det tog för en person att göra en påse. Men snart kom de fram till att löpande band-metoden var mer effektiv och dessutom bättre för dem själva.

– På så sätt har vi kunnat göra uppgifter som är anpassade efter våra olika behov. Någon gillar att göra samma sak om och om igen, medan andra behöver omväxling för att inte få ont i kroppen, säger Pernilla Gråberg.

Hon kunde själv inte sy när hon tog emot beställningen.

– I december sydde jag inte alls. Nu kan jag göra alla moment, säger hon, samtidigt som hon klipper ännu ett av de 1600 snören som nu träs parvis i varje påse.

– Och du har blivit duktig på symaskinen, fyller Lena Klinga i. När den gick sönder plockade Pernilla isär hela maskinen och fotograferade efter hand så att hon kunde sätta ihop den. Och nu fungerar den!

Najsja Vakiozadeh är den som har mest erfarenhet av att sy. Hon gör till exempel alla dopklän-

Var för sig bildar kvinnorna en länk i tillverkningen av tygpåsar.

FOTO: HANNA WALLSTEN

ningar som S:t Mary levererar till kunder.

– För mig tar det knappt en timme att sy en påse, men då är allt förberett. Någon har klippt och strukturerat innan, förklarar hon.

Handledaren. Pernilla Gråberg.

NÄR PERNILLA Gråberg fick beställningen såg hon den som en chans för S:t Mary att utvecklas och göra något som skulle få deltagarna att växa. Men alla var inte lika entusiastiska.

– I teamet fanns en oro att det skulle bli stressigt. Men jag trodde verkligen på oss. Och nu står vi här. Jag är jättestolt. Det är vi alla, säger hon.

Och troligen blir det fler stora beställningar i framtiden.

– Vi har fått mersmak och för

Najsja Vakiozadeh är verkstads mest erfarna sömmerska.

FOTO: HANNA WALLSTEN

samtal om beställningar. Men inget är bestämt än, säger Pernilla Gråberg.

S:T MARYS verkstad i Lindesberg försöker hela tiden hitta nya produkter. Här tillverkas redan ljus, grytlappar, dopklänningar och mängder av andra föremål. På senare tid har de funderat mycket

på vad de kan göra av spillmaterial.

– Vi har tagit fram en servettering av tyg. Då kan vi använda alla småbitar som blir över. Och vi har även fått gammal fin spets som gåva av en församlingsbo, säger Pernilla Gråberg.

Hon visar även en vetekudde som är under utveckling.

– Vi använder gamla jeans till överdraget. Och så ska vi hitta någon bonde i närheten som kan leverera vete.

Hela lokalen andas yrkesstolthet och hantverkskunnande. Precis som påsarna som kommer att delas ut på konferensen Bärande lärande i höst.

– Vi kommer att vara på plats i Karlstad. Det ska bli så roligt att se alla deltagarna gå omkring med våra påsar på ryggen, säger Pernilla Gråberg.

HANNA WALLSTEN

Framgångsrika metoden ska nå ut till fler

Just nu pågår ett arbete för att få fler att använda S:t Mary-metoden för arbetsträning i församling.

S:t Mary utvecklades i Linde Bergslags församling, där diakon Anna Andersson startade arbetet. Nu arbetar hon i projektet Skapa plats, som syftar till att ut-

veckla och sprida S:t Mary i hela Svenska kyrkan. Sex stift är med i samarbetet: Västerås, Strängnäs, Karlstad, Göteborg, Stockholm och Luleå. För varje stift finns en verksamhetsutvecklare. Anna Andersson är Västerås stifts projektledare.

– Vi har fått pengar från socialfonden för projektet Skapa

plats. Syftet är att fler församlingar ska kunna jobba strukturerat med arbetsträning. I kyrkan finns många som är duktiga på att ta emot människor. Men med S:t Mary får man verktyg för hela resan, före, under och efter arbetsträningen.

Anna Andersson betonar särskilt tiden efter arbetsträningen.

– Vi diakoner fokuserar ofta på omsorg. Med S:t Mary läggs stor vikt vid egenmakt och förmåga. Församlingar har kontakt med lokalsamhället, företag, organisationer, utbildningar som kan ta människorna vidare. Det är ett nytt diakonalt tänkesätt, säger Anna Andersson.

Skapa plats pågår 2020–2022.

Målet är att verksamheten ska nå 200 deltagare.

Anna Andersson är mycket stolt över påsarna till Bärande Lärande. Hon har sett hur deltagarna växt med uppgiften.

– Vi behöver fler sådana uppdrag! säger hon.

HANNA WALLSTEN